

A T-243/08. sz., Ravensburger AG. kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2010. május 19-én hozott ítélet ellen a Ravensburger AG által 2010. július 23-án benyújtott fellebbezés, Educa Borrás S.A.

(C-370/10. P. sz. ügy)

(2010/C 260/14)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Ravensburger AG (képviselők: H. Harte-Bavendamm, M. Goldmann Rechtsanwältin)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Educa Borrás S.A

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

— nyilvánítsa elfogadhatónak a Törvényszék 2010. május 19-én hozott ítélete (T-243/08. sz. ügy) ellen benyújtott fellebbezést;

— helyezze hatályon kívül a Törvényszék ítéletét;

— helyezze hatályon kívül a második fellebbezési tanács 2008. április 8-i határozatát (R 597/2007-2. sz. ügy);

— amennyiben szükséges, utalja vissza az ügyet az OHIM elé újabb megfontolás céljából;

— a beavatkozót és az OHIM-ot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Törvényszék jogi tévedést követett el annak megállapításakor, hogy nem kell figyelembe vennie a korábbi védjegyek jó hírnevét annak megállapításakor, hogy a közösségi védjegyrendelet⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdése b) pontja és 8. cikke (5) bekezdése alkalmazhatóságának feltételei nem teljesültek.

A Törvényszék megsértette a közösségi védjegyrendelet 8. cikkének rendszerét azzal, hogy a hasonlóságnak csupán egyféle ténybeli értékelését végezte el, és ahhoz kapcsolta mind a közösségi védjegyrendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja, mind az említett rendelet 8. cikkének (5) bekezdése szerinti joghatásokat, jóllehet az említett két rendelkezés alkalmazásának kritériumai teljesen eltérőek.

A Törvényszék jogi tévedést követett el, és megsértette a közösségi védjegyrendelet 76. cikkét azzal, hogy nem helyezte hatályon kívül a második fellebbezési tanács azon következtetését, amely szerint az egyrészt a vállalati védjegyek, másrészt pedig az áruvédjegyek használatát érintő piaci gyakorlatok irrelevantnak.

A Törvényszék megsértette a közösségi védjegyrendelet 76. cikkét azzal, hogy a fellebbezési tanács szóbeli tárgyalás tartására vonatkozó mérlegelési lehetőségének nyilvánvalóan téves igénybevételét nem szankcionálta.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 2009.3.24., 1. o.).

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-181/08. sz., Pye Phyto Tay Za kontra az Európai Unió Tanácsa, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, Európai Bizottság ügyben 2010. május 19-én hozott ítélete ellen Pye Phyto Tay Za által 2010. július 27-én benyújtott fellebbezés

(C-376/10. P. sz. ügy)

(2010/C 260/15)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Pye Phyto Tay Za (képviselők: D. Anderson QC, M. Lester Barrister, G. Martin Solicitor)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül a Törvényszék határozatát;
- állapítsa meg, hogy a 2008. február 25-i 194/2008 rendelet ⁽¹⁾ semmis, valamint hogy a fellebbezőre vonatkozó részében érvénytelen; továbbá
- kötelezze a Tanácsot a fellebbező e fellebbezéssel és a Törvényszék előtti eljárással kapcsolatos költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A fellebbező azzal érvel, hogy a következő fő hiba vonul végig a Törvényszék ítéletén. A Törvényszék helyt adott a Tanács azon álláspontjának, hogy igazolt volt a fellebbező pénzeszközeinek azon az alapon történő befagyasztása, hogy ő valamely „vezető” vállalkozó — jelesül apja, Tay Za — „családtagja”. A Törvényszék megállapította, hogy a fellebbező ennél fogva nem konkrét személyként, hanem személyek valamely „kategóriájába” tartozóként szerepel a listán, amelynek következtében elveszíti mindazon eljárásjogi védelmet, amelyre akkor lenne jogosult, ha a listán konkrét személyként szerepelne —, beleértve azt a követelményt, hogy az intézmények terjesszenek elő a listára való felvételt alátámasztó bizonyítékokat —, továbbá védelemhez való alapvető jogait.
2. A fellebbező véleménye szerint ez a megközelítés jogi és ténybeli szempontból helytelen. A fellebbező nem azért szerepel a rendeletben, mert a „családtagok” kategóriájába tartozik; a fellebbezőt saját nevén, konkrét személyként vették fel a listára, azon a kifejezett alapon, hogy vélelmezhető, hogy ő is hasznot húz a burmai/mianmari kormány gazdaságpolitikáiból. A fellebbező ennél fogva egyértelműen jogosult a közösségi jogi alapelvek jelentette védelemre.
3. A fellebbező ezen túlmenően azt állítja, hogy a Törvényszék ítélete a következő különös jogi hibákat tartalmazza.
4. Először is a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az EK 60. és EK 301. cikk a rendelet megfelelő jogalapját képezi. A fellebbező úgy véli, hogy a közte és a burmai/mianmari katonai rezsím közötti kapcsolat elégtelen. Nem ő Burma/Mianmar vezetője, nem áll kapcsolatban a vezetővel, és őt sem közvetlenül, sem pedig közvetve nem ellenőrzi semmilyen vezető. Nem elégséges az, hogy olyasvalaki fia, akiről a

Tanács úgy véli, hogy hasznot húzott a rezsimből. A Törvényszék tévesen állapította meg, hogy mivel — véleménye szerint — az intézmények hatáskörrel rendelkeztek volna sokkal nagyobb mértékű kereskedelmi embargót előírni Burmával/Mianmarral szemben, a Tanácsnak annál inkább hatásköre van arra, hogy valamely magánszeméllyel szemben előírja ezt a vagyoni eszközök befagyasztására irányuló intézkedést.

5. Másodszor a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a fellebbezőre hárul az azon vélelem megdöntésére irányuló bizonyítás terhe, hogy nem húz hasznot a rezsimből. A Tanácsnak kell azt bizonyítania, hogy igazolt valamely korlátozó intézkedésnek a fellebbezővel szembeni előírása, és a Tanácsnak kell az ezt igazoló bizonyítékokat előterjesztenie.
6. Harmadszor a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a Tanács teljesítette a fellebbező rendeletbe való felvételének indokolására irányuló kötelezettségét. A fellebbező úgy véli, hogy amennyiben a Tanács a rendeletben valamely magánszemélyt azon a kifejezett alapon nevez meg, hogy a magánszemély hasznot húz a rezsím gazdaságpolitikáiból, úgy a Tanácsnak e véleményét magára a fellebbezőre vonatkozó tényleges és egyedi indokokkal kell igazolnia.
7. Negyedszer a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a védelemhez való jogok nem vonatkoznak a fellebbezőre. Az Európai Unióban a védelemhez való jogok — beleértve a tisztességes eljáráshoz, valamint a hatékony bírósági felülvizsgálathoz való jogot — a jogállamiság alapvető szempontjait képezik, amelyeket minden olyan esetben alkalmazni kell, amikor az uniós intézmények a magánszemélyeket közvetlenül és hátrányosan érintő intézkedést írnak elő. A Törvényszék továbbá tévesen vélte úgy, hogy a fellebbező védelemhez való jogait (feltéve, hogy azok mégis alkalmazandók) nem sértették meg, mivel a meghallgatás nem vezethetett volna eltérő eredményre azért, mert a fellebbező nem nyújtott be az eltérő értékelést lehetővé tevő információkat.
8. Ötödször a Törvényszék helytelen felülvizsgálati szempontot alkalmazott az olyan döntéseket illetően, amelyekkel valamely személyt felvesznek a vagyoni eszközök befagyasztásáról szóló rendeletek mellékletébe. Az ilyen jellegű döntések jogszerűségének bírósági felülvizsgálata az annak igazolására felhozott tények és körülmények értékelésére, valamint az említett értékelés alapjául szolgáló bizonyítékokra és információkra terjed ki.

9. Végül a Törvényszék tévedett, amikor elutasította a fellebbező azon érveit, hogy a tulajdonhoz való jogát megsértették, valamint hogy a rendelet a rá vonatkozó részében nem igazolt és aránytalan.

(¹) A Burmával/Mianmarral szembeni korlátozó intézkedések megújításáról és megerősítéséről, valamint a 817/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. február 25-i 194/2008/EK tanácsi rendelet (HL L 66., 1. o.)

2010. július 29-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Finn Köztársaság

(C-380/10. sz. ügy)

(2010/C 260/16)

Az eljárás nyelve: svéd

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: A. Alcover San Pedro és K. Nyberg meghatalmazottak)

Alperes: Finn Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Finn Köztársaság — mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen az Európai Közösségen belüli térinformációs infrastruktúra (INSPIRE) kialakításáról szóló, 2007. március 14-i 2007/2/EK (¹) európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, vagy legalábbis e rendelkezéseket nem közölte a Bizottsággal — Áland tartomány vonatkozásában nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;

— a Finn Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv átültetésére előírt határidő 2009. május 14-én lejárt.

(¹) HL 2007., L 108., 1. o.

A Supreme Court (Írország) által 2010. augusztus 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — J. McB. kontra L. E.

(C-400/10. sz. ügy)

(2010/C 260/17)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Supreme Court, Írország

Az alapeljárás felei

Felperes: J. McB.

Alperes: L. E.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet (¹) hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet (²), akár az Európai Unió Alapjogi Chartája 7. cikkének megfelelően értelmezve, akár nem, megakadályozza-e, hogy valamely tagállam jogszabályban írja elő, hogy a gyermek anyjával házasságot nem kötött apának meg kell szereznie az illetékes bíróság számára felügyeletet megállapító határozatát annak érdekében, hogy „felügyeleti joggal” rendelkezőnek minősüljön, amely jog az említett rendelet 2. cikkének (11) bekezdése alkalmazásában jogellenessé teszi a gyermek szokásos tartózkodási helye szerinti országból való elvételét?

(¹) A házassági ügyekben és a házastársaknak a közös gyermekekkel kapcsolatos szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. május 29-i 1347/2000/EK tanácsi rendelet (HL L 160., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 1. kötet, 209. o.)

(²) A házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 338., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 243. o.)